

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-468/14

**Holistic Innovation Institute, SLU
împotriva
Comisiei Europene**

„Sprijin financiar — Cercetare — Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Proiectul eDIGIREGION — Decizie a Comisiei de a refuza participarea unei întreprinderi — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Punct de plecare — Inadmisibilitate — Răspundere extracontractuală — Prejudiciu moral — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”

Sumar – Hotărârea Tribunalului (Camera a șasea) din 12 mai 2016

1. *Acțiune în anulare — Termene — Caracter de ordine publică — Examinare din oficiu de către instanța Uniunii*

[art. 263 al șaselea paragraf TFUE; Regulamentul de procedură al Tribunalului (1991), art. 102 alin. (2)]

2. *Procedură jurisdicțională — Termene de introducere a acțiunii — Acțiune introdusă prin fax — Termen pentru depunerea originalului semnat — Punct de plecare — Data de primire a faxului, iar nu cea de expirare a termenului de introducere a acțiunii*

[Regulamentul de procedură al Tribunalului (1991), art. 43 alin. (6)]

3. *Procedură jurisdicțională — Cerere de sesizare — Cerințe de formă — Nedepunerea originalului semnat al cererii introductive înainte de expirarea termenului — Inadmisibilitate*

[Regulamentul de procedură al Tribunalului (1991), art. 44 alin. (6)]

4. *Procedură jurisdicțională — Termene de introducere a acțiunii — Decădere — Eroare scuzabilă — Noțiune — Introducerea unei acțiuni fără semnarea cererii introductive de către un avocat — Excludere*

[Regulamentul de procedură al Tribunalului (1991), art. 43 alin. (1) primul paragraf]

5. *Procedură jurisdicțională — Cerere de sesizare — Cerințe de formă — Semnătură manuscrisă a unui avocat — Normă fundamentală de strictă aplicare — Posibilitate de regularizare ulterioară — Lipsă — Încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă — Inexistență*

[Regulamentul de procedură al Tribunalului (1991), art. 43 alin. (1) primul paragraf]

6. *Răspundere extracontractuală — Condiții — Nelegalitate — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate — Condiții cumulative — Inexistența uneia dintre aceste condiții — Respingerea în întregime a acțiunii în despăgubire*

(art. 340 al doilea paragraf TFUE)

7. *Acțiune în despăgubire — Autonomie în raport cu acțiunea în anulare — Acțiune care urmărește revocarea unei decizii individuale rămase definitivă — Inadmisibilitate*

(art. 268 TFUE și art. 340 al doilea paragraf TFUE)

8. *Procedură jurisdicțională — Invocarea de motive noi pe parcursul procesului — Condiții — Dezvoltarea unui motiv existent — Admisibilitate*

[Regulamentul de procedură al Tribunalului (1991), art. 44 alin. (1) lit. (c) și art. 48 alin. (2)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 25)

2. Potrivit articolului 43 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, data la care o copie a originalului semnat al unui act de procedură parvine grefei Tribunalului prin fax sau prin e-mail se consideră că respectă termenele procedurale, cu condiția ca originalul semnat al actului să fie depus la greafă în cel mult zece zile de la primirea faxului sau a e-mailului.

(a se vedea punctul 28)

3. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 31)

4. Noțiunea de eroare scuzabilă trebuie să fie interpretată în mod strict și poate viza doar împrejurări excepționale. În această privință, în cazul unei acțiuni introduse fără ca cererea introductivă să fie semnată de un avocat, un argument întemeiat pe caracterul scuzabil al erorii săvârșite pentru motivul că, în dreptul național, ne semnarea cererii introductive de către avocat ar putea fi îndreptată trebuie să fie respins. Or, pregătirea, supravegherea și verificarea actelor de procedură care trebuie depuse la greafă intră în responsabilitatea avocatului părții în cauză.

(a se vedea punctul 32)

5. Faptul că ne semnarea cererii introductive de către avocat nu poate fi îndreptată în dreptul Uniunii nu repune în discuție dreptul la o cale de atac efectivă. Astfel, aplicarea strictă a normelor de procedură respectă cerința de securitate juridică și necesitatea de a evita orice discriminare sau orice tratament arbitrar în administrarea justiției. Deși condițiile de prezentare a cererilor introductive și termenele de introducere a acțiunilor limitează dreptul de acces la o instanță, această limitare nu constituie o atingere adusă înseși esenței dreptului fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă, cu atât mai mult cu cât normele în cauză sunt clare și nu prezintă dificultăți particulare de interpretare.

(a se vedea punctul 33)

6. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 41-44)

7. Acțiunea în despăgubire întemeiată pe articolul 340 al doilea paragraf TFUE este o cale de atac autonomă în cadrul căilor de atac din dreptul Uniunii, astfel încât inadmisibilitatea unei cereri în anulare nu determină, prin ea însăși, inadmisibilitatea unei cereri de despăgubiri.

Cu toate acestea, deși o parte poate interveni prin intermediul unei acțiuni în răspundere fără a fi constrânsă de niciun text să urmărească anularea actului nelegal care i-a cauzat prejudiciul, ea nu poate totuși să schimbe astfel inadmisibilitatea unei cereri care vizează aceeași nelegalitate și aceleași scopuri financiare.

Astfel, o acțiune în despăgubire trebuie declarată inadmisibilă dacă urmărește, în realitate, revocarea unei decizii individuale rămase definitivă și, în cazul în care ar fi admisă, ar avea ca efect înlăturarea efectelor juridice ale acestei decizii. Aceasta este situația în cazul în care reclamantul încearcă, prin intermediul unei cereri de despăgubiri, să obțină un rezultat identic cu cel pe care i l-ar fi oferit reușita unei acțiuni în anulare pe care a omis să o introducă în timp util.

În plus, o acțiune în despăgubire ar putea de asemenea să înlătore efectele juridice ale unei decizii rămase definitivă în cazul în care reclamanta urmărește un beneficiu mai extins, dar care îl include pe cel pe care l-ar fi putut obține dintr-o hotărâre de anulare. Într-o astfel de ipoteză, este totuși necesar să se constate existența unei legături strânse între acțiunea în despăgubire și acțiunea în anulare pentru a concluziona în sensul inadmisibilității celei dintâi.

(a se vedea punctele 45-48)

8. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 79)